

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200938
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815200938.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľky: S. P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J. č. XXX/X-XXX, proti odporcovi: B. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Q. č. XXX/XX-X, o zaplatenie 8514,04 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n a v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 28.01.2015 domáhala proti odporcovi zaplatenia sumy 8514,04 eura. Svoj návrh doplnila pri výsluchu dňa 18.03.2015. Svoj návrh odôvodnila tým, že odporca ju nahovoril, aby si zobrala pôžičky a potom mu peniaze dala. Uviedla, že si zobrala 5 úverov (jeden zo SLSP, a.s a 4 úvery z nebankoviek), z ktorých peniaze dala odporcovi a ten jej ich sľúbil vrátiť. Odporca tak neurobil. Žiadala vrátiť sumu 8514,04 eura, ktorá predstavuje istinu spolu s úrokmi, ktoré musí navrhovateľka zaplatiť za poskytnuté úvery.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky vyjadril písomne dňa 29.06.2015, v ktorom poprel, že by mu navrhovateľka požičala peniaze, resp. poskytla finančné prostriedky. Poukázal na to, že s navrhovateľkou mal klasický vzťah asi 8 mesiacov, a to v čase keď sa vrátil zo zahraničia na plánovanú operáciu žľzníka. Uviedol že navrhovateľke poskytoval financie, ktoré si zarobil v zahraničí, no keď zistil, že ho využíva navrhovateľka, prestal ju finančne podporovať. Navrhovateľka si začala brať pôžičky, ktoré sa riadne splácali pokiaľ boli spolu. Po rozchode jej so splácaním pôžičiek nepomáhal, keďže nebol ani ručiteľ a ani spoludlžník.

Na pojednávaní dňa 23.09.2015 uviedol, že sa v januári 2013 vrátil z Anglicka, kde pracoval. Spoznal sa s navrhovateľkou a od februára 2015 do septembra 2013 boli partneri. Dňa 03.09.2013 odišiel do Anglicka. Odmietol, že by mu navrhovateľka požičala uvedené finančné prostriedky. Potvrdil, že bol s navrhovateľkou v SLSP, a.s., kde pomohol navrhovateľke vybaviť úver na refinancovanie troch nevýhodných úverov a bol jej poskytnutý úver 3700,- eur. Splatili sa nevýhodné úvery, sumu 1000,- eur si navrhovateľka odložila a ďalšiu sumu 1000,- eur mu odovzdala na zabezpečenie potrieb domácnosti. Keď s navrhovateľkou býval, staral sa o chod domácnosti a v tom čase navrhovateľka nedlhovala ani za bývanie. Za sumu 1000,- eur sa nakúpila elektronika do domácnosti, ako aj veci pre dcéru navrhovateľky. Až ku koncu ich vzťahu sa dozvedel, že navrhovateľka zobrala aj iné pôžičky. Ich účel a ako boli minuté, odporca nevedel.

Súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní dňa 18.11.2015, konanom v neprítomnosti odporcu, ktorý zobral termín pojednávania na vedomie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, svedkyne S. Y. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: návrhom, uznesením OS Prievidza zo dňa 05.02.2015 č. k. 13C/27/2015-4, písomným podaním navrhovateľky zo dňa 13.02.2015, poštovými poukazmi, zápisnicou o výsluchu navrhovateľky zo dňa 18.03.2015, tlačivo pre dokladovanie pomerov, uznesenie OS Prievidza zo dňa 25.05.2015 č. k. 13C/27/2015-17, vyjadrenie odporcu zo dňa 29.06.2015, zmluvou o splátkovom úvere navrhovateľky zo SLSP, a.s., Zmluvou o revolvingovom úvere navrhovateľky a Profi Credit, a.s., Zmluvou o spotrebiteľskom úvere navrhovateľky so spoločnosťou Provident, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere navrhovateľky a spoločnosti Pohotovosť, písomným podaním navrhovateľky zo dňa 25.09.2015, odpoveďou OR PZ OO PZ Handlová zo dňa 01.10.2015, oznámením ÚPSVaR Prievidza zo dňa 09.10.2015, spisom OO PZ Handlová E.: R.-XXX/HA-PD-XXXX, spisom OO PZ Handlová E.: R.-XXX/HA-PD-2014, spisom OS Prievidza sp. zn. 7C/164/2009, spisom OS Prievidza sp. zn. 11P/33/2014 a ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Účastníci konania žili v období január 2013 až september 2013 ako partneri. V tomto období si navrhovateľka ako dlžníčka- spotrebiteľka zobrala spotrebiteľské úvery v Slovenskej sporiteľni, a.s., spoločnosti Provident, a.s., spoločnosti Pohotovosť a v spoločnosti PROFÍ CREDIT, a.s. v celkovej výške 8514,04 eura. Navrhovateľka tvrdila, že predmetné úvery si zobrala za účelom poskytnutia finančných prostriedkov odporcovi, ktorý jej ich sľúbil vrátiť. Odporca uvedenú skutočnosť poprel. Potvrdil, že spolu s navrhovateľkou bol vybavovať úver na refinancovanie iných nevýhodných úverov, pričom z uvedeného úveru sumu 1000,- eur mu navrhovateľka dala na spoločnú domácnosť, z ktorej zakúpili elektroniku do domácnosti a veci pre maloletú dcéru navrhovateľky. Iné finančné prostriedky, podľa odporcu, navrhovateľka odporcovi nedala a ani nepožičala. Navrhovateľka ako dôkazy do spisu predložila zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavretých v období spolužitia navrhovateľky a odporcu so Slovenskou sporiteľňou, a.s., spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. a spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., na základe ktorých čerpala spotrebiteľské úvery v celkovej výške 8514,04 eura. Navrhovateľka nepredložila do spisu žiadnu zmluvu o pôžičke uzavretú medzi ňou a odporcom, ani nijako inak nepreukázala, že odporcovi odovzdala finančné prostriedky v ňou požadovanej a uvedenej výške 8514,04 eura. Zároveň navrhovateľka nepredložila žiaden dôkaz o tom, že sa s odporcom dohodla, že jej odporca uvedené finančné prostriedky vráti.

Podľa § 120 ods. 1 OSP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety OSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvou o pôžičke vzniká medzi veriteľom a dlžníkom právny vzťah - pôžička. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu do uplynutia dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu, pričom môže ísť o odplatný alebo bezodplatný právny vzťah. Tento právny vzťah nevyžaduje osobitnú formu, preto zmluva o pôžičke môže byť uzavretá ústne, konkludentne (mlčky) alebo v písomnej forme. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a/ prenechanie veci na voľné nakladanie, b/ druhovo určené veci, c/ dočasnosť (prenechanie na dohodnutú dobu), d/ povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a e/ doba splatnosti jej vrátenia. Aj keď je zmluva o pôžičke neformálnym právnym úkonom, je reálnou zmluvou (kontraktom), čo znamená, že na uzavretie takejto zmluvy je treba, aby bol odovzdaný predmet pôžičky (peniaze) veriteľom dlžníkovi a to či už fyzickým predaním peňazí alebo napr. bezhotovostným spôsobom. V prípade, že účastníci takéhoto záväzkového právneho vzťahu uzavreli písomnú zmluvu, je potrebné k existencii vzniku (platnosti) takéhoto záväzku faktické odovzdanie predmetu pôžičky.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu nedôvodný. Z navrhovateľkou predložených dôkazov nevyplývajú navrhovateľkou tvrdené skutočnosti. Z predložených dôkazov vyplýva, že navrhovateľka v rozhodnom období mesiacov február až september 2013 uzavrela viacero zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov, na základe ktorých jej boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej sume 8514,04 eura. Predmetné úverové zmluvy uzavrela sama navrhovateľka bez akéhokoľvek spoludlžníka, či ručiteľa. Finančné prostriedky z predmetných úverových zmlúv boli vyplatené priamo navrhovateľke. Navrhovateľka však v konaní nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by uvedené finančné prostriedky vyplatila odporcovi a rovnako nepredložila žiaden dôkaz o tom že by medzi ňou a odporcom bola uzavretá dohoda, podľa ktorej by existoval záväzok odporcu vrátiť navrhovateľke uvedené finančné prostriedky. Odovzdanie finančných prostriedkov navrhovateľkou odporcovi a aj existenciu záväzku vrátiť uvedené finančné prostriedky odporcom navrhovateľke poprel aj odporca, preto súd pri rozhodovaní nemohol vychádzať ani zo zhodných tvrdení účastníkov konania. Vzhľadom na uvedené navrhovateľka neuniesla v konaní dôkazné bremeno a súd jej návrhu z uvedeného dôvodu nemohol vyhovieť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP tak, že v celom rozsahu úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu doteraz žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.